

hallis

... vaatamist väärt kostüümid, mis Bejart'i
... sõber, Itaalia tippdisainer Gianni Versa-
... ahetatult enne oma traagilist surma söuks
... ndas.

SL Õhtuleht

Kasparile ennustatakse suurt tulevikku

“OOPERIMARAKRATTIDE” MUUSIKALINE JUHT, DIRIGENT JÜRI-RUUT KANGUR:

■ “Kaspar on täielik fänn, keda huvitab väga muusika ja dirigimine. Nii noore poisi kohta on tal väga head eeldused. Ta dirigeerib korralikult ja teda võib julgelt orkestri ette saata. Tema käeline tegevus ja koordinatsioon on nii head, et palju suunata polegi vaja. Ta on töökas ja omandab kõike kiiresti. Võib öelda, et tegu on väikese geniusega.”

RAHVUSOOPERI ESTONIA POISTEKOORI DIRIGENT HIRVO SURVA:

■ “Väga asjalik noor inimene. Talle on looduse poolt palju antud, dirigendile vajalik koordinatsioon on tal paigas. Kui neid omadusi arendada, võib temast väga hea dirigent saada. Kasparil on hea omadus nina mitte püsti ajada, nagu selles vanuses kipub olema. Arvan, et pärast põhikooli lõppu läheb ta muusikat edasi õppima. Kui ta nii jätkab, on tal ees suur tulevik.”

► **DIRIGENDIPULDIS:** Pärast intervjuu lõppu astub Kaspar Estonia tühjas saalis dirigendipulti, võtab ette paksu ja päevinäinud “Anna Karenina” partituuri ning selgitab, kuidas noodiridade rägastikus olulised kohad üles leida. “Kõige tähtsam on ikka musikaalsus,” ütleb ta mõtlikult. Tiina Kõrtsini

13aastane k rahvusooper

13aastane Tallinna koolipoiss, heleda peaga Kaspar Mänd on Estonia teatris oma inimene. Juba kaheksandat aastat laulab ta rahvusooperi poistekooris, on lasteoperis "Ooperimarakratid" dirigendirollis ning juhatab operetirevüüs "Vahuvein ja paprika" Joseph Straussi "Sepa polkat".

Kadri Jakobson

kadri.jakobson@sloleht.ee

Teatriinimesed ütlevad, et etendused lähevad täissaalidele ja pärast Straussi "Sepa polkat" ei taha aplaus ning jalatrampimine sügugi lõppeda. "No ma ei usu, et just mind on teatrisse vaatama tulnud," ütleb vanalinna hariduskolleegiumi VII klassi poiss Kaspar tagasihoidlikult.

Hirm pani käed värisema

Kasparil on hästi meeles, kuidas ta esimest korda rahvusooperi dirigendipuldis kõrgesti haritud muusikute seltskonna ees seisis. "Kartsin jubedalt," meenutab ta. "Nemad on ju kõik professionaalsed muusikud, mina aga alles 13aastane koolipoiss. Arvasin, et nad vaatavad, et mis see poisike siis ikka teeb. Aga kui pillimehed viskasid nalja, läks tuju kohe

heaks. Siis sain aru, et ei ole midagi karta. Kuid käsi värises, ei saanud taktikeppi pidama, ja looga tuli lihtsalt ruttu alustada. Kõik tuli siiski ilusti välja."

Pärast etendust on kolleegid Kasparil tunnustavalt kätt surunud ning ta on maitsta saanud ka dirigendi kombeid - näiteks kontsertmeistril kätt suruda. "See on eriline tunne," ütleb ta häbelikult.

"Ooperimarakrattides" kehas tub Kaspar mummulise kaelasideme ja bakenbardidega temperamentseks dirigendiks Arturo Direnbergiks. "Mängin selles loos teatri peadirigenti. Minu osaks ongi etenduse juhatamine." Kaspar ütleb, et etenduses on koht, kus lauljad ja pillimehed dirigent Direnbergi ei kuula, ning raevunud orkestrijuhil tuleb lõpuks püstolit paugutada.

Dirigeerib tõelisi suurteoseid

Küsimusele, kas ka noorel dirigendil endal mõnikord närv mustaks läheb, kui orkestril kõik korralikult välja ei tule, vastab Kaspar kärmelt: "Ei, ma pole kordagi orkestris valesid noote või möödalaskmisi kuulnud. Nad on ju professionaalid!"

Kaspar räägib, et huvi dirigeerimise vastu sai alguse lasteoperi dirigendirollist ning juba aasta aega võtab ta dirigent Jüri-Ruut Kanguri juures eratunde.

"Enne mul nii suurt huvi dirigeerimise vastu polnud. Dirigeer-

“Kolm pörsakest” Toompea lossiplatsil

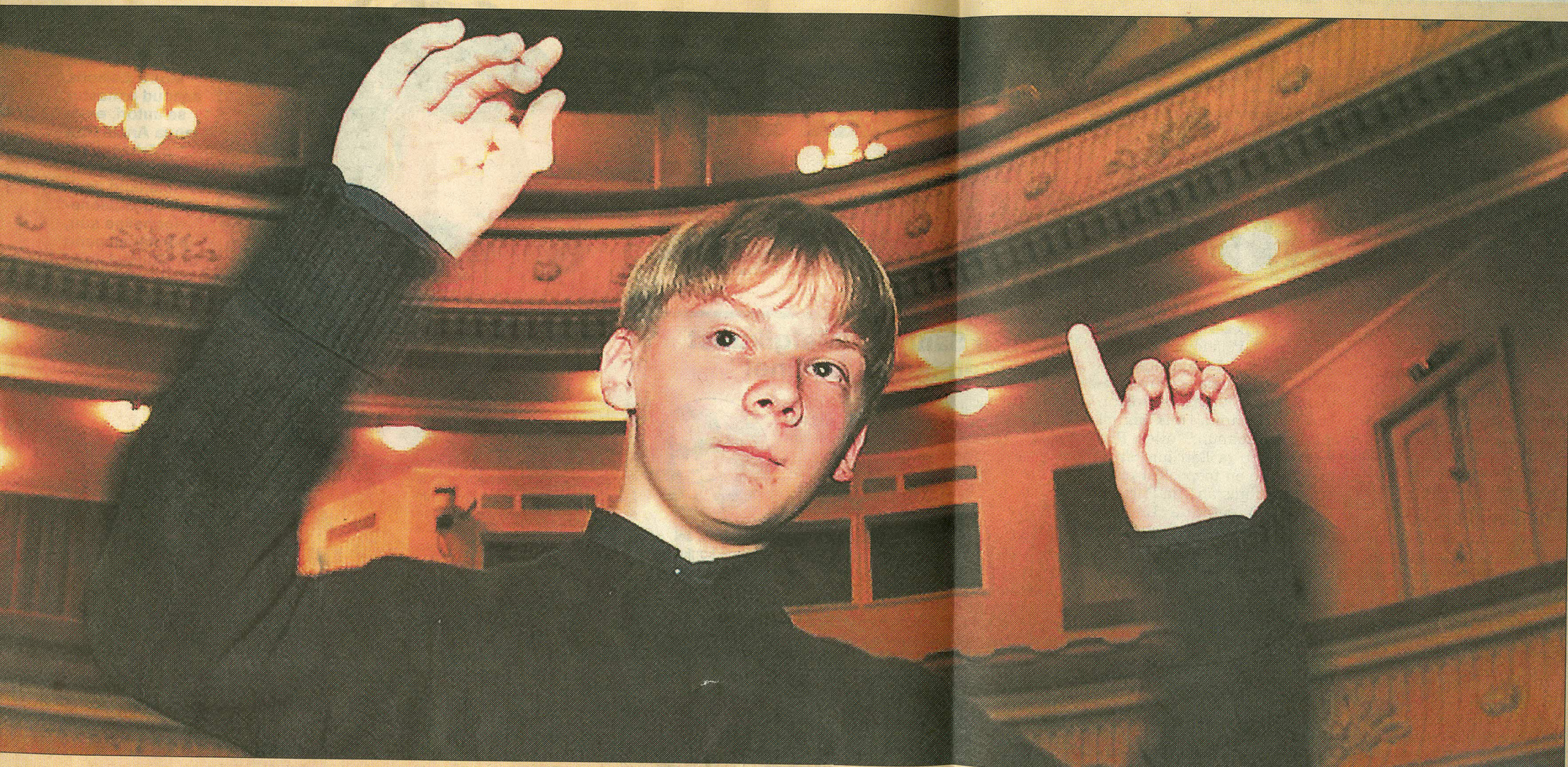
■ Täna kell 15 kutsub trupp nimega Rändteater (koosseisus Tõnu Aav, Mari Lill, Külli Reinumägi, Kristi Aule) kõiki Toompea lossiplatsile, kus nad mängivad muinasjutu “Kolm pörsakest ja hea hunt” töötluste, mille on lavasta-

nud Ago-Endrik Kerge. “Meie eesmärk on, et Eestis ei kasvaks ükski laps üles ilma teatrit nägemata,” sõnastas trupi moto produtsent Janno-Hans Arro. “Kolme pörsakese” lugu mägitakse 60 korda kõikjal Eestis. **Verni Leivak**

“Maskiball” etendub Tartus itaalia keeles

Napilt kuu aega pärast “Tšehhovi kolme õe” lavale toomist valmis triol Mikk Mikiver, Ervin Õunapuu ja Mare Raidma uus lavastus. Giuseppe Verdi “Maskiball” on viies ooper,

mis Mikiveri juhendamisel rambivalgusse astub. Sulaselges itaalia keeles laulavad sellised ooperitähed nagu Pille Lill, Alla Popova, Vello Jürna ja Aare Saal. **SLÕL**

oolipoiss juhatab i muusikaväge

DIRIGENT LÄKS NÄRVI: Tõnis Kaumanni lasteoperis “Ooperimarakrattid” mängib Kaspar dirigent Arturo Drenbergi, kes orkestrit ja koorilauljaid püstolipauguga korrale kutsus. Kaspar tunnistas, et tema pole siiani orkestrist valenote kuulnud. “Nad on ju professionaalid.”

Erakogud

rida tahtsin, aga ei teadnud võimalusi. Pärast üht “Ooperimarakrattide” proovi pakkus Jüri, et äkki võiks kokku saada ja partituuri läbi vaadata. Sealt see algaski,” seletab Kaspar.

Tundides on poiss koos noore pedagoogiga läbi purenud isegi tudengites aukartust äratavaid suurteoseid, nagu Orffi “Carmina Burana”, Bizet’ “Carmen”-süit, Beethoveni klaverikontsert orkestrile ja poiste-

koorile ning Tšaikovski I klaverikontsert.

““Carmina Buranas” on tõesti pidev vahelduv taktimoot ja erinevad strihhid (muusikas poognatõmme - toim.). Kõige keerulisem ongi neid strihhe ainult kätega väljendada, sest sageli hakkab keha kaasa ootsuma. Aga peab ikka ainult kätega hakkama saama,” räägib Kaspar.

Lemmikheliloojaid tal pole. “Tegelikult on ju kõik heliloo-

jad väga geniaalsed. Aga ehk Bruckner ja Wagner. Neil on väga võimsad, kuid keerulised teosed,” mõtiskleb noor dirigent.

Eeskujuks koduteatri dirigendid

Dirigeerimise vallas on Kaspari eeskujudeks rahvusoperi dirigendid, kelle käe all ta on laulnud. “Paratamatult vaatad, kuidas nad dirigeerivad. Minu eeskujuks on Erki Pehk ja teised rahvusoperi dirigendid, arvan, et Eri Klas ka,” ütleb ta.

Lisaks esinemistele rahvusoperis õpib Kaspar muusikakoolis kolme eriala - flööti, klaverit ja oboed. Küsimusele, kuidas ta kõike jõuab, vastab poiss reipalt: “Peab jõudma, ikka üks päev korraga!”

Kuigi Kaspar kuulab enda sõnul igasugust muusikat, eelistab ta kodus klassikat. Märulifilmid talle aga pinget ei paku. “Vaatan rohkem komöödiaid. Mõnikord, kui ETVs näidatakse ERSO kontserte, siis üritan neid vaadata. Tegelikult on ka telerist dirigeerimise vaatamine õppimine,” teab ta.

Sel aastal lõpetab Kaspar muusikakooli, kahe aasta pärast aga põhikooli. Mis saab edasi? “Tahan minna õppima muusikakallakuga kooli, näiteks Georg Otsa muusikakooli,” ütleb ta.